

Nieuwsbrief HALO - genootschap
jaargang 17 **nummer 4** **september 2018**

De Laan van Poot is toch nog in trek. Er staan in de eerste week van het studiejaar veel grote tenten, nodig om alle 400 nieuwe eerstejaars van 2018 en hun begeleiders te huisvesten tijdens de intro. Dat zijn dan de a.s. 250 studenten van de HALO (200 nieuw en 50 verkorte leerroute) en 150 studenten van Sportkunde (eigenlijk zou Sportmanagement een betere naam zijn) en internationale Sportkunde.

In deze nieuwsbrief.

- **HALO-open**
- **Meet & Greet**
- **Erfgoed**
- **Stagebegeleidersdag HALO**
- **Oproep voor skiërs**
- **Gezocht**
- **Interview met Rudi Hemmes**

Eerst de reminders voor de komende periode:

HALO open

Op zondag 16 september vindt het HALO-OPEN 2018 plaats op Golfbaan “Delfland”, Ambachtsweg 1, 2636HZ Schipluiden. Na het deelnamesucces van 2017 op deze baan, wordt

wederom gestreden om de wisselbokaal die nu in handen is van **Ruth de Randamie**. Er wordt gespeeld op 18 holes stableford, met $\frac{3}{4}$ handicapverrekening. Er wordt gelijktijdig gestart op hole 1 en hole 10 vanaf 12 uur. **Geef je (met handicap)** op aan monique.de.goeijen@halo-genootschap.nl, die de organisatie verzorgt, zodat zij de juiste flights kan formeren.

De kosten voor de gezellige golf dag zijn € 57,50 voor de greenfee, prijzen, koffie met iets lekkers en bittergarnituur met een drankje.

Na de wedstrijd is het mogelijk deel te nemen aan een Amerikaanse BBQ, die € 25,00 kost. Inschrijven (**wel snel nu graag**) Deze inschrijving is pas definitief als het relevante bedrag binnen is gekomen op rekening:

NL76 INGB 000 666 0612 tnv. HALO-genootschap. Ovv. golf

MEET&GREET

De eerste bijeenkomst van het nieuwe cursusjaar wordt gehouden op vrijdag 28 september in de Beachbar van de Sportcampus Zuiderpark. Vanaf 17.00 uur is iedereen die ooit iets met de HALO heeft gehad of heeft van harte welkom.

Om voorbereid te zijn, willen we graag weten of je komt, en eventueel mee-eet. Mail naar henk.mijnsbergen@halo-genootschap.nl.

Als je de saté maaltijd wil gebruiken, kun je dat kenbaar maken door € 12,-- over te maken op Iban **NL76 INGB 000 666 0612** ovv. **Eten MenG**.

N.B. In het banknummer in de vorige mail zat een foutje.

GESCHIEDENIS.

Dit is de medaille die Ben Moes, oud docent zelfverdediging van heel lang geleden in 1963 won bij de onderlinge wedstrijden schermen van de Kweekschool, instituut voor Lichamelijke Opvoeding, voorloper van de HALO. Een klein voorbeeld van het HALO erfgoed.

STAGEBEGELEIDERSDAG.

Op 10 oktober 2018 houdt de HALO haar Stagebegeleidersdag in de Sportcampus.

De gedachte is om eerst plenair stil te staan bij de verschillende leerlijnen die samen het nieuwe curriculum vormen. Vervolgens het gesprek met u aan te gaan over gemaakte keuzes en/of de uitwerking daarvan voor de studenten en ook de stagebegeleiders in de praktijk. En u daarna de nieuwe inhoud van de opleiding te laten ervaren in workshops. Zodat we het aan het einde van de dag allemaal (weer) met een trots gevoel over de HALO (nieuwe stijl) kunnen hebben.

Zoals u weet werd er al enige tijd gewerkt aan een herziening van het curriculum, waarmee we aansluiting proberen te vinden bij de huidige ontwikkelingen in de maatschappij, door o.a. studenten meer regie te geven bij de invulling van hun studie. Vorig jaar is een start gemaakt met een nieuwe opzet van de propedeuse om de studenten voor te bereiden op de toekomstige beroepspraktijk. Komend jaar gaan leerjaar 1 t/m 3 nieuwe stijl draaien en jaar 4 volgt het jaar daarna.

Een eerste praktisch gevolg is dat de huidige studenten al actief op zoek zijn naar stageplaatsen vanaf het begin van het schooljaar en dat de 1^ejaars in september nog een plek moeten zien te bemachtigen. Omdat elke dag van de week aan een ander leerjaar als stagedag is toebedeeld lijkt het ons goed om het stagebestand te actualiseren. **Graag zouden we u willen vragen om ook in schooljaar 18-19 onze studenten een plek te bieden om hun leerproces te doorlopen.** U kunt uw beschikbaarheid doorgeven via het [formulier aanvraag stagiair](#) liefst voor 1 september zodat we tijdig ons OnStage programma kunnen gaan vullen met de juiste informatie.

De officiële uitnodiging met daarbij het gedetailleerde dagprogramma van de Stagebegeleidersdag 2018 en de mogelijkheid tot inschrijving zal in september worden verstuurd.

Informatie bij stagecoördinator Peter van Gastel p.j.vangastel@hhs.nl

SKIËN.

Ilva van Noort (HALO 1996) laat weten dat zij al een aantal jaren met veel plezier skiëssen aan blinde mensen verzorgt.

Zoiets, maar ook andere mogelijkheden, lijken haar ook mooi voor oud-Halo-ers.

Via onderstaande link kun je informatie inwinnen over de mogelijkheden van de Nederlandse Skivereniging.

<https://nsv.nl/activiteiten/#kennismaking-begeleiders-leraren2018>

GEZOCHT.

Voor een reünie van het jaar 1969 van het Libanon Lyceum in Rotterdam is de organisatie op zoek naar Marjan (M.J.) Meijer, die in 1973 afgestudeerd is van de HALO.

Graag een berichtje naar henk.mijnsbergen@halo-genootschap.nl, of 06/20994952.

RUDI HEMMES.

De afgelopen dagen was hij veelvuldig in het nieuws. Oorzaak was de laatste officiële bijeenkomst van de “Englandvaarders.

Er zijn er nog maar een paar over van deze groep mensen op zeer hoge leeftijd nu die in de Tweede Wereldoorlog naar Engeland zijn gegaan om de Duitse bezetting te helpen bestrijden.

Eén van hen is de **generaal-majoor buiten dienst R.W. Hemmes.**

Waarom hij in deze Nieuwsbrief?

Omdat hij een innige relatie met de HALO heeft. Hij was in de jaren tachtig van de vorige eeuw lange tijd bestuurslid en voorzitter van de Stichting Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding en voor Fysiotherapie. De grote reorganisatie van het H.B.O. in 1987 maakte een eind aan die periode. De HALO nam, zoals bijna alle Haagse opleidingen uit die categorie onderwijs, deel aan de fusie tot de Haagse Hogeschool. Daarna was hij de voorzitter van HALO-welness, Halo- kunstgras en de Vrienden van de Halo, stichtingen die intussen bij de overgang naar de Sportcampus zijn opgeheven. Ook was en is hij sterk betrokken bij meerdere organisaties die met de veteranen uit de W.O. te maken hebben, waaronder dus het voorzitterschap van de Englandvaarders. Hij is erevoorzitter en het langstzittende lid van de Haagse voetbalvereniging Houd Braaf Stand, was lid van een tuchtcommissie van de KNVB en.....

.... **Boezemvriend** van het HALO-genootschap, toegekend voor de verdiensten voor deze club (die eerst Genootschap van Vrienden van de HALO als naam droeg) en toont hij hierboven zijn HALO das, met de erespeld.

Op de leeftijd van 95 jaar nog altijd fit en actief. Vandaar dat ik er nog net tussendoor kon om hem te interviewen op zaterdagmorgen van 9 tot 10, want de dag was verder alweer ingevuld. Een dag met hem herinneringen ophalen zou zeker een vermakelijke dag zijn vol met leuke anekdotes en sappige verhalen. Enkele verhalen daaruit wil ik de lezers niet onthouden, omdat ze karakteristiek zijn voor zijn persoonlijkheid.

Englandvaarder.

In 1943 was hij 20 jaar en de bezetting zo beu dat hij met zijn vriend Bob naar Engeland wilde om actief mee te werken aan de bevrijding van Nederland.

Zij ontwierpen een plan om naar Portugal te komen via België, Frankrijk en Spanje. Ze werden geholpen door voetbalvrienden in Brussel en Parijs voor het eerste deel van de reis. Verder zouden zij wel zien. In Parijs bleek echter dat er geen gids beschikbaar was voor de oversteek van de Pyreneeën en dat het nog even zou duren voor dat kon. Dus via dezelfde kanalen weer terug naar Den Haag. Nog even gauw een wedstrijd spelen in HBS 1 en later opnieuw via Brussel naar Parijs. De vrienden reisden mee, zodat zij de route wisten voor eventuele andere “ontsnappers”.

In Parijs, waar ze onderling vooral geen Nederlands moesten spreken, botsten zij op een hoek per ongeluk tegen een man, die verontwaardigd gilte: “gvd ken je niet uitkijke”. Uit het volgende gesprek bleek dat hij te werk was gesteld bij de Organisation Tod (O.T), die o.a. de bunkers langs de kust in Frankrijk bouwden. Hij wist dat er dagelijks mensen werden geronseld bij het station om daarbij dienst te nemen. Als zij een ronselaar voor Zuid-Frankrijk konden vinden, werd hun treinreis geregeld. De man vertelde ook dat als zij ergens onderweg Duitse soldaten zouden ontmoeten zij meteen een “grote bek” moesten opzetten en OT moesten roepen. De meeste soldaten werden dan onzeker, want O.T. was met geheimzinnigheid omringd. Ook de kreet: “sonst geht’s los”, zou de onzekerheid vergroten.

Zo kwamen zij in Nimes bij het vliegveld. De wachtcommandant ontving hen en maakte duidelijk dat zij bij het Wehrmachtsheim in Nimes eten konden krijgen. Dat klopte, maar daarvoor moesten zij wel een bon hebben. Deze keer werd het nog geaccepteerd, omdat het nooit klopte bij O.T., maar de volgende keer? Hen werd een slaapplek in een barak toegewezen, maar zij gingen de voordeur in en de achterdeur weer uit.

Verder klonk nog niet. Zij moesten terug naar Parijs om het juiste contact te leggen, uiteraard alles in het geheim. O.T. was echter een soort toverwoord, want via de administratie daarvan kwamen zij, door list en diefstal, aan een plaatsbewijs en reisopdracht naar Parijs en weer terug.

De gids werd gevonden en zij kwamen via een barre reis door de Pyreneeën in Spanje. Daar werden zij door het regime van Franco gevangengezet en niet zoals hun voorgangers aan de Duitsers overgeleverd omdat Franco zich wou indekken voor de aankomende kentering in de oorlog. Zij werden zelfs na een maand vrijgelaten en kwamen in Portugal.

Opnieuw door geluk, er werkte een oud-klasgenote van de Nutsschool bij de ambassade, kwamen zij in aanmerking voor transport naar Engeland. Bob kon mee met een boot, Rudi niet, maar twee dagen later wel met een vliegtuig.

In Krijgsdienst.

Zo snel mogelijk proberen bij het leger te komen was het eerste doel.

Drie krijgsmachtonderdelen om te kiezen. De luchtmacht had de voorkeur. Gebeld bij een gekregen adres. Er ging een raampje open. “wat is er van je dienst”, “ ik wil graag dienstnemen”. “Voor brillen is geen plaats bij de luchtmacht, goedemiddag”. Min vier was namelijk de sterkte van de bril. Volgende optie: commando. Bril in de zak en weer aanmelden voor keuring. Binnen bleek de, intussen opgezette, bril ook hier onoverkomelijk.

Volgende poging bij de Irenebrigade. Keuring zonder bril proberen. Bij het wachten hing de kaart voor de ogentest al in de ruimte. Dus zo snel mogelijk de letters op de relevante regels uit het hoofd geleerd en telkens als het maar enigszins kon gerepeteerd. Het lukte. Opleiding en twee maanden na D-Day gedropt in Frankrijk. Vooral in kleine plaatsjes gestreden. In

Nederland geholpen bij de bevrijding van Tilburg en in Zeeland betrokken bij het “opruimen” van overgebleven Duitse resten.

In november 1945 teruggezonden naar Engeland voor een officiersopleiding.

Sindsdien is Hemmes in het leger gebleven en eigenlijk altijd betrokken geweest bij het opleiden in diverse functies, vooral bij de luchtmacht.

Uit die periode nog één verhaal. Hij was toen geplaatst in Den Haag als adjudant van de minister van Defensie.

Bij HBS waren het derde en vierde team gedegradeerd uit de KNVB-competitie. Aan Rudi werd gevraagd coach van het vierde team te worden. Op zijn vraag wie zou promoveren bij een kampioenschap, werd hem gezegd dat het derde dan zou promoveren. “Dan wil ik het derde coachen”. Dat werd toegestaan. Hij hield bij een toernooi voor 3 en 4 voor de competitie een selectie, door te vragen wie in het derde wilde spelen. Vrijwel allen wilden wel. De voorwaarden werden selectiecriteria. Dat waren: het volledige seizoen beschikbaar, dagelijks dingen doen met een positief effect op de conditie zoals niet roken, doen wat de coach zegt! Uiteindelijk bleven er elf spelers over. De functies in het team gaven nog wel geschuif en gezocht, maar er stond een team. De eerste twee wedstrijden werden verloren. Aan het bestuur werd desgevraagd meegedeeld, dat de kampioensspeldjes konden worden besteld. Tijdens de competitie werd de coach overgeplaatst naar Leeuwarden. Dat probleem werd op een inventieve, hier niet te vermelden manier, ook opgelost en.... het wonder geschiedde in der daad. HBS 3 werd kampioen.

Onderscheidingen.

Van de borst vol onderscheidingen die Rudi Hemmes ten deel zijn gevallen hier enkele als voorbeeld.

Chevallier de la Légion d’Honneur, uitgereikt door de Franse president Chirac in 2004, Ereburger van Den Haag in 2013, en Boezemvriend van het HALO-genootschap.

Tot zover,

Hopelijk binnenkort tot ziens.

Namens het HALO-genootschap,

Monique, Charlotte, Aat, Cees, Michel, Richard en Henk (henk.mijnsbergen@halo-genootschap.nl).
